

P R Æ F A T I O.

^m Gravitationem fieri in Lunam, Solemque, ac in Terram facta est; &
ⁿ Planetam quemque, tanquam lapidem in funda circumagitatum,
ob hanc ipsam rationem in Orbita sua conservari, & in sublimi
semper versari. Imo ex iis quæ de Platone memorat ° Diogenes
Laertius, quæque in ^r Timæo obscure innuuntur, inducor ut cum
^q Galilæo credam divinum illum Philosophum censuisse corpora mun-
dana jam primum fabricata motu recto (Gravitate id efficiente)
agitata fuisse, sed postquam ad determinata loca venissent paula-
tim in gyrum revolvi cœpisse, motu recto commutato cum circulari.
Ex hac Gravitationis doctrina, qua nempe omnia corpora ad se mutuo
gravitant, ^r Lucretius, ab Epicuro & Democrito doctus, contendit
nullum esse Universi centrum, sive locum infimum, sed infinitos esse
in spatio infinito Mundos huic nostro similes. Argumentum ejus ita
se habet: Si rerum natura alicubi finiretur, corpora extima, cum
nulla haberent exteriora quæ gravitatis vi appeterent, non starent
in æquilibrio, sed ad inferiora necessariâ gravitatis inclinatione ten-
derent; adeoque in infinito tempore confluendo jam dudum in me-
dio totius tanquam in imo loco jacuissent. Hinc itaque patet Lu-
cretium, eosque quos ille secutus erat, existimasse unumquodque
corpus grave esse in materiam circumquaque positam, & à gravi-
tate præpollente ferri in regionem ubi materia est copiosior.

Sicuti constat antiquos corporum omnium in se invicem Gravita-
tem deprehendisse, ita etiam quam Legem & quam pro diversa
mole & distantia proportionem observaret Gravitationis actio non igno-
rarunt. ^r Gravitationem enim proportionalem esse quantitati materiæ

*in H δ̄ πρὸς τὴν γῆν ἢ ἐν ταῦτα συναίρεισι καὶ σύστασις ὑφ' ἑαυτῆς ἔσται, ὅς μιν ἐν τῇ ἐκείνῃ συμπετόντα πρὸς
Σελῶν εἰκός ἐστιν. ibid. ⁿ Τῇ δὲ Σελῶν βοήθεια πρὸς τὸ μὴ πτείνειν ἢ κινεῖσθαι αὐτῇ, καὶ τὸ ἐξ ὧν δὲ τὸ πρὸς τὴν γῆν
ὅσα τῶν σφινδόνων ἐν τῇ δέντῃ· ἡ καταφοράς κάλυψιν ἔχει τὴν κύκλῳ περιδίνουσαν, διὸ τὸ Σελῶν ἐκ αἰθέρος τὸ βάρος ὑπὸ γῆς
περιφοράς ἢ ὁπλῶν ἐκκρεμύμενον. ibid. ^o Ταῦτα γὰρ πρὶν ἢ ἀλόγως κινεῖσθαι καὶ ἀτάκτως, ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο συνιστάναι τὴν
κόσμον, ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ὑπὸ τοῦ θεοῦ συμμετέως καὶ τεταλμύως ἡμέδης. Diog. Laert. in Plat. ^p Κίνησιν γὰρ ἀπένειμεν
αὐτῶν τὴν τῶν σώματος οἰκείαν (i. e. directum) & paulo post διὸ δὲ καὶ ταῦτα ἐποίησι κύκλῳ κινεῖσθαι σφειρόμενον.
Plat. in Timæo. ^q System. Cosmic.*

^r Præterea spatium summai totius omne
Undique si inclusum certis confisteret oris,
Finitumque foret: &c. Lucr. Lib. I. v. 983.

^f Denique cur alias aliis præstare videmus
Pondere res rebus nihilo majore figurâ? &c. ibid. v. 359.

ex